

«Din tro har
frelst deg,
datter. Gå
bort i fred.»

Markus 5, 34

Redaksjonskomité: Arne Espeland, Raymond Pettersen, Kari Johanne Melhus, Thor Erling Sætrevik og redaksjons sekretær Elin Wood.
Kirkelokets adresse er Damsgårdsgate 4A, 4370 Egersund, Tlf. 51463330, www.egersund.kirken.no, kirkeloket@ekf.no

«La de små barn komme til meg»

«LA DE SMÅ BARN KOMME TIL MEG»: Lucas Cranach the Elder malte dette så tidlig som rundt 1530 årene.

Av Per Arne Sandvold

Jeg er vokst opp med et munnhell: «Små gryter har også ører». Det var en advarsel til de voksne om hva de snakket om mens barna hørte på. Barna måtte skjermes fra de voksnes prat, og fikk ikke uten videre delta med sine synspunkt. Likevel fikk vi barna med oss mye, bare ved å være stille, lytte og tilsynelatende holde på med andre ting.

Barna har i dag fått en mye høyere status, og vi har lover å sikre barns synspunkter i det som gjelder dem. Det at barns meninger skal bli tatt hensyn til, er viktig. De har overraskende mye klokskap fra de er ganske små. Barns tro har i dag egenverdi.

I kulturen Jesus levde i, regner jeg med at barns status var enda dårligere enn i min oppvekst. Barn var ikke regnet som fullverdige mennesker. Derfor var Jesu ord om barnas plass revolusjonerende. Ikke bare ønsket han dem velkommen, men han viste til dem som forbilder for oss voksne.

På søndagsskolen har mange av oss hørt om Jesus og barna. Siste søndag i juni er preteksten en kjent tekst fra barnedåpen (Markus 10,13-16): «De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som

dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.» Disiplene mente nok at barna ikke skulle være i nærheten av Jesus; han var liksom bare for de voksne. Her er ett av få steder der vi kan lese at Jesus ble sint, nettopp fordi de viste barna bort. Han gjorde i stede barna til hovedpersoner. Det må ha vært spesielt for de religiøse lederne å høre at Guds rike tilhører barna, og at voksne må lære seg å ta imot Guds rike på samme måte som barna gjør. Jesus tok imot barna med åpne armer, la hendene på dem og velsignet dem. Hva er det med barn som gjør at Jesus

inkluderer dem og gir dem status som forbilder? Barn er lette å lese i deres følelser, spontane utfall, naturlige tillit og bekymringsløse liv. De er ekte, og har ingen dobbelt agenda. Når Jesus sier at vi må lære å bli som barn, for å kunne ta imot det han har å gi oss, er det fordi han ønsker å se denne barnlige tillitten, de ekte følelsene, de spontane utfallene og bekymringsløse liv som prege barns liv, hos oss. Vi kalles jo Guds barn, og Jesus elsker ærlige og åpne liv. Lever vi slik, viser vi tillit til den Gud som har skapt oss. Barna, oss, som han tar imot slik vi er, og legger hendene på og velsigner, skal få være barn hos Gud, i tryggheten på hans fang, livet ut.

Velkommen til
GUDS-
TJENESTER

Søndag 27. juli
7. søndag i
treenighetstiden
Markus 5,25-34

Egersund kirke kl. 11.00
Gudstjeneste. Barane og
Byberg. Dåp og Nattverd.
Offer: Eget menighetsarbeid

Helleland kl. 11.00
Gudstjeneste.
Krahner og Bayer.
Dåp og Nattverd.
Offer: Eget menighetsarbeid

Bjerkreim kyrkje
kl. 19.00
Krahner og Grøsfjell.
Offer: LEVE

Planter og trær som knyttes til kristendommen

Salme

«Den blomstrings- tid nå kommer»

Vi hører fugler synge
med herlig jubel! Skål ikke da vår tunge
lovsynge Gud med fryd?
Min sjel,
opphøy Guds ære
med lov og gledesang!
Han vil oss nådig være
som før så mang en gang.

Av Kari Johanne Melhus

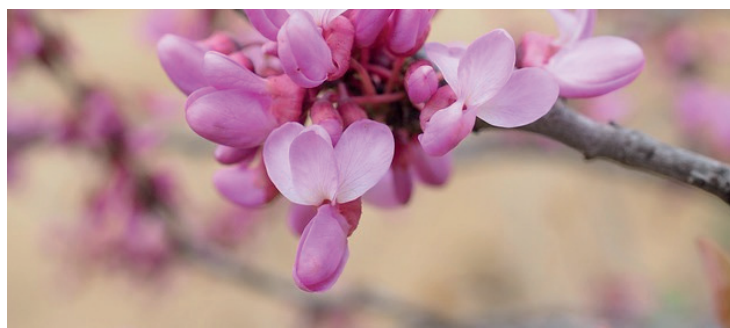
Det er utrolig mange omtaler av blomster, planter og trær i både det gamle og i det nye testamentet. Disse har i noen tilfeller blitt assosiert med Maria, Jesus mor eller apostler og helgener. Hvordan blomstene tillegges betydning, og hvordan de knyttes til kristendommens figurer i bibelen, vil vi se litt nærmere på i de kommende ukene.

Johannes urt eller prikkperikum

Blomsten fikk navn for å ære døperen Johannes, og stod veldig sterkt i katolsk lære. Helt siden oldtiden har den vært en verdsett medisinplante. Paracelsus, som er en av historiens mest berømte leger, skrev følgende: «Enhver lege bør vite at Vår Herre har lagt en stor hemmelighet i urten, for å beseire de ånder og fantasier som driver mennesker til randen av fortvilelse.» Disse blomstene ble satt i vinduskarmene i forbindelse med Johannes dagen den 24 juni. Vi kjennes den best som Prikkperikum, og den fins vilt her hos oss.

Judas-treet

Dette er en av plantene som trolig er tettest knyttet til kristendommen gjennom myte om treet historie. I kristen tradisjon er treet kjent som treet, den angrende Judas Iskariot, hengt seg i etter at han forrædde Jesus. På grunn av denne assosiasjonen ble treet tradisjonelt sett som forbannet. Historien kommer fra en apokryf tekst, hvor det også er andre navn på treet, for eksempel «forræderiets tre». Judas-treet sitt latinske navn er Cercis siliquastrum. Imidlertid har noen språkforskere trukket i tvil oversettelsen. Noen mener navnet henspiller på Judea og ikke Judas. Myten har imidlertid gitt treet et dårlig rykte, uten at det har lagt dempe på treet yndige blomstring. Greiner fra det blomstrende treet brukes ofte til pynt i kirker som et symbol på tilgivelse og forløsning.

JUDAS-TREET: Yndig blomstring på et tre med dårlig rykte.
FOTO: Pixabay

JOHANNES URT: Stor hemmelighet er lagt ned i Johannes urt.
FOTO: Pixabay